

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinách
číslo **16**, vydáno pro vnitřní potřebu 3.října 2001, nákladem 70 výtisků

SKAUTSKÝ KALENDÁŘ

5.9. - 1876	* Antonín Benjamín (Fr) Svojsík - zakladatel českého Junáka
14.9. - 1937	+ Tomáš Garrigue Masaryk (první prezident ČSR)
15.9. - 1970	3. rozpuštění Junáka
17.9. - 1938	+ Antonín Benjamín Svojsík - zakladatel českého Junáka
28.9. - 935	svatý Václav - český kníže
4.10. - 1226	+ svatý František z Assisi - patron vlčat
5.10. - 1936	* Václav Havel - prezident České republiky
23.10. - 1946	+ Ernest Thompson Seton - zakladatel Woodcraftu (lesní moudrosti) v USA

NOVÉ LOGO JUNÁKA

Možná si jste jej už před pár týdny zaznamenali při vysílání z našeho oddílu na kateřinické kabelové televizi. Někomu se logo líbí, jinému ne. Přinášíme v Šestáku několik postřehů a názorů z internetové konference, kde se o novém logu debatovalo:

Vzhledem k tomu, že by nebylo vhodné, aby se znak Junáka, který je zároveň znakem slibovým, objevoval na různých skautských propagačních předmětech, vzniklo především pro účely propagace Junáka zmiňované logo. V žádném případě to neznamená, že by byl klasický znak Junáka tímto logem nahrazen. Spíše naopak - díky novému logu bude moci být dána znaku Junáka patřičná vážnost a úcta. Konečně, i naše republika má kromě státního znaku své propagační logo. A my jako členové Junáka bychom měli mít znak Junáka alespoň v takové úctě, jako máme jako občané v úctě znak státu. V černobílém provedení nové logo Junáka vypadá podstatně hůře, než v barvě. (Marek Bárta—šéfredaktor časopisu Skauting)

"Je nové logo to pravé?"

Pokud přijmeme premisu, že máme mít nové logo, a my ji přijali, tak se naskytá otázka, kde ho vzít. Vytvořit nové, kvalitní logo, není vůbec nic jednoduchého a vyžaduje to velkou zkušenost. Navíc finančně se jedná o záležitost nejméně v desítkách, spíše ve stovkách tisíc. Nám se podařilo, skrze známé, získat pro tuto věc grafické studio Najbrt, jehož majitelem je Aleš Najbrt, jeden z našich předních grafiků. Jejich specializací je vytváření jednotného vizuálního stylu a patří v této oblasti u nás ke špičce. Po měsíční práci, na které dělali 3 jejich grafici, vytvořili cca 50 variant, ze kterých se prováděl výběr. Jeho výsledkem bylo přijetí loga ve tvaru, který je k vidění. Existovaly varianty dynamické, varianty hravé a dětské, ale rozhodnutí nakonec padlo pro tuto. Proč? Základní odpověď je pro její grafickou čistotu a stabilitu. (Bobo — Roman Šantora, zpravodaj ÚRJ pro P.R.)

Dle mého:

- Logo Junák určitě potřebuje. Pro jednoduchost, pro zkratku, bez čehož se dnes nedá dělat dobrá reklama.
- To co bylo vytvořeno není úplně nejhorší - velice by mě zajímaly ty další varianty (určitě mely být tři až čtyři nejzdaňlejší hozeny v plen širokým "masám")

Tvorba kvalitního vizuálního stylu přišla společnost, u níž jsem zaměstnán opravdu na několik stovek tisíc - ovšem pravda je, že takový vizuální styl není jen logo - jeho tvorbu odhaduji řádově na 90.000,- Kč. Protože jsem zavádění viz.stylu koordinoval, vím že trvá delší dobu, než je obecně přijat - a je nutno zpočátku hodně diskutovat a vysvětlovat. (Fido, 3.chlapecký - Vsetín)

Ve chvíli, kdy se v Junáku objeví cokoliv nového, objeví se dvě skupiny lidí:
1. novinku zavádí, popřípadě o ní slyšela z úzkého kruhu přátel a ti ji snadnějším vy-chválili.

2. se o změně (novince) dozví z oficiálního Skautingu (příp. internetu) Zatímco první skupina lidí onu novou věc okamžitě přijme, často s ní souhlasí a vezme si ji za svou, druhá naopak "vůbec neví, k čemu je to dobré", případně zjistí, že se jedná o záležitost "dostí neestetickou", někdy až "hnus" a rozhodne se proti celé věci bro-jit.

A přitom právě v případě loga o nic moc nejde. Vůbec se nejedná o oficiální znak a tak nevidím důvodu proč by nějaká úzká skupina lidí (samozřejmě při ÚRJ) nemohla po-dobný znak vytvořit a schválit.

Jak je asi vidět, patřím do té první skupiny. Ano, nečetl jsem o logu ve skautingu, ale viděl jsem ho na "flísce" blízkého člověka z TDC. Ano a protože jsem člen Junáka, ne-být oné dřívější zkušenosti, nereagoval bych tímto mailem, ale na pak bych psal: "Nač je nám takové **logo** dobré? Vždyť je to hnus! Kdo to bude nosit a kde ho budeme pou-žívat?"

Promiňte, ale z některých "žhavých" reakcí na této konferenci už mám trochu smutný pocit...nevím jestli to nazvat zkosnatělostí (přehnanou konzervativností) či vyhledáva-ním problémů ve svých řadách (ted' už mi samozřejmě vůbec nejde o to **logo**) (Lojza - Alois Holub)

ODDÍLOVÁ RADA

1. V časopise JUNÁK začíná celoroční hra družin i jednotlivců „TRUHLA POKLADŮ“
2. V tomtéž čísle je vyhlášena „MEZIDRUŽINOVÁ LIGA aneb 13 ÚKOLŮ FRANCISE DRAKEA.“ Předpokládáme, že se zapojí všechny tři družiny - i Šneci.
3. Družinové výpravy se blíží. Lana a horolezecké cajky si na svoji družinovou výpra-vu už bloky Žaby.
4. „Oddílové pátky“ jsou zaměřeny v první řadě na procvičování a potvrzování úkolů stupňů Skautské stezky, Odborek a až v druhé řadě na zábavu a hry.
5. Ti kteří se zapojili do Pinčlova C-týmu (především organizace ubytování delegátů X.Sněmu) nebo organizace Doprovodného programu (Sneci - stavba vázané brá-ny) mají Generální zkoušku 10.října v 17:00 v Domě kultury na Vsetíně.

PRO SVĚTLUŠKY A VLČATA

O BRATRU FRANTIŠKOVÍ A O VLKOVÍ Z GUBBIA

NA PŘIPOMENUTÍ MOUDROSTI PATRONA VLČAT -

BRATRA FRANTIŠKA Z ASSISI NOSÍVALA VLČATA NA

SVÝCH HOLÍCH JEHO PODOBU S VLKEM Z GUBBIA.

V ITALSKÉ VESNICI GUBBIO CHOVALI STÁDA OVCÍ.

JEDNOU V ZIMĚ JEJICH ZAČAL NAPADAT .

 ZAVŘELI DO OHRAD. SE ODVÁŽIL I TAM.

 TEDY ODVEDLI ZBYTKY SVÝCH DO VESNICE .

A ZAVŘELI JE DO STODOL. ALE SI PRO CHODIL I

TAM. SE ZAČALI BÁT O SVÉ ŽIVOTY. PŘED SETMĚNÍM SE

ZAVÍRALI DO A I ZABEDŇOVALI, ABY SE K NIM

 NEDOSTAL.

A TEHDY PŘIŠEL DO BRATR . MU POVĚDĚLI

O SVÉM STRACHU Z . SLÍBIL, ŽE NA POČKÁ A

PROMLUVÍ S NÍM. HO VAROVALI, ALE KDYŽ VEČER

PŘIŠEL, NA NĚJ OPRAVDU ČEKAL NA NÁVSI. PAK K

PROMLUVIL A DOHODL SE S NÍM, ŽE NECHÁ NA

POKOJI, KDYŽ MU BUDOU U NECHÁVAT

S POTRAVOU. A OPRAVDU! OD TOHO DNE MOHLI ZNOVU

 VYHÁNĚT SVÉ NA PASTVINY A MOHLI BEZE STRACHU

VYCHÁZET VEN.

(přetištěno z časopisu SVĚTÝLKO č.1, r.2001)

PRO ROVERY

JURGEN KUHN - KNIHA POUTNÍKOVA - BATOH

Přijďte všichni ke mně, vy, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny a já vám dám odpočinout. (Matouš)

Ježíši, příteli,
někdy je můj batoh tak těžký,
že mám pocit, že dál to už nejde.
Nejraději bych jej pak odložil
a nešel kupředu.
Není to pro mne nic nového.
Jsou dny,
kdy už nevím,
jak dál.
Tíží mne starosti
a berou mi odvahu.
Pomoz mi, když se znavím,
dej novou sílu mému tělu
i mé duši.
Nech mne však také nalézt klid,
abych neztratil sám sebe
a zastavil se.

Jedinečnou příležitost, kterou hledáš, nosíš sám v sobě. Nenajdeš ji ve svém okolí, není to štěstí ani náhoda, ani šance nebo pomoc druhých. Je jenom v tobě samém. (Orison Sweet Marden)

Rána, kterou zasadí přítel se nehojí.

Láska je nad všechny zázraky.

Peníze nám pomáhají snášet chudobu.

Život učí, člověk musí platit školné.

Daleko nebo blízko, ve štěstí či v neštěstí, v druhém má přítel někoho, kdo mu věrně pomáhá být svobodný a být člověkem.

Jednou jsem nesl ve svém batohu dvanáct chlebů: jídlo pro celý oddíl na několik dní. Večer jsme se na ně vrhli jako hladoví vltci. Jak jsem však ty chleby vybaloval, zjistil jsem, že jeden chybí. Po několikrát vyptávání se nakonec přihlásil nejmladší z nás. Nepozorovaně si při krátkém odpočinku - prostě jen tak z přátelství - zabalil jeden z těch dvanácti chlebů do batohu, který nebyl zrovna lehký...

DESTERO PRO DOBRÉ PŘÁTELSKÉ VZTAHY

- Vyjadřuj své city. Lásku či přátelství může získat jen ten, kdo umí své city dát najevo. Kladné i ty záporné.
- O svých výhradách mluv. Když ti něco vadí, promluv si přímo s tím, koho se to týká.
- Hledej vždy na lidech pozitivní vlastnosti. Máš-li výhrady ke svému příteli/přítelkyni, snažte se zároveň najít i něco pozitivního. Ukaž jemu či jí, že si vašeho přátelství ceníš.
- Příliš perfekcionistické požadavky nejsou reálné. Nikdo není úplně dokonalý. Žádný vztah nemůže vzkvétat v ovzduší neustálých výhrad a kritiky!
- Přiznej si i vlastní nedostatky a slabosti. Nikdo není dokonalý - ani ty.
- Nikdy v sobě nehromaděj pocity zahořklosti a zatrpklosti.
- Buď ochotný/á diskutovat a třeba i připustit, že si konflikt zavínil/a právě ty. Přiznej svůj podíl na konfliktu.
- Snaž se zbavit předsudků, mohlo by ti totiž uniknout něco důležitého. Uznej, že existují různé pohledy na jeden problém. Každý člověk je jiný, vidí vše proto ze svého hlediska.
- Přátelství může existovat i mezi mužem a ženou samo o sobě, láska bez přátelství však nikoliv. Proto je pěstuj, jako vzácné květinu.

BUĎ PŘIPRAVEN – BLOUDĚNÍ

(PODLE KNIHY BUĎ PŘIPRAVEN – BRUMLA)

*Bobr se obrátil zády k fujavici, zvedl obě rukavice k puse a zahalekal: Pajdóóó!!
Potom pozorně naslouchal, zda nezaslechne odpověď. V hukotu vichřice však zanikaly všechny zvuky.....*

Strach doléhal na Bobra stále víc, nebyl už schopen klidné úvahy. A tak se nakonec rozhodl pro návrat do chalupy. Přihnal se na Skočku určený a dokázal ze sebe vysoukat je tři slova: Je tady – Pajda??

Pajda??? Nevím, já ho neviděl. Bude asi uvnitř. Bobr rychle otevřel dveře do velké místnosti, pak nakoukl do dřevníku, vyběhl po schůdkách do podkroví. Nikde Pajdu nenašel. Teprve potom to oznámil Admirálovi. Pajda nedorazil??? Zeptal se Admirál, jako kdyby nemohl věřit tomu, co slyší. Jak to, že tu ještě není, když jsi tady ty?? Šel jsi přece poslední!! Bobr začal zmateně vysvětlovat, že Pajda uklouzl, poleno se mu skutálelo zpátky do údolí a on sám se nemohl zastavit, protože měl na zádech krosnu s těžkým polenem. Neměl jsi nechávat nikoho vzadu. Za žádných okolností. Tohle může mít následky.

Admirál byl při těch slovech zelený jako vánoční stromeček. Když sahal po lodní sirénce, aby svolal oddíl, ruce se mu znatelně třásly. Poplach! Poplach!! Ječela sirénka

Hroši nástup!

Mroži ke mně!!

Kapitáni svolávají jako obvykle své posádky a kluci se sbíhají ze všech koutů Skočky do jídelny. Neuplynulo ani půl minuty a už tu stáli všichni ve vyrovnaných řadách. Ztratil se Pajda řekl Admirál. Kdyby kluci neviděli, že to říká Admirál, vůbec by ho po hlasu nepoznali. Okamžitě pochopili, že poplach tentokrát není pouhé cvičení pohotovosti.

Zůstal pozadu, sešel někde z tyčkové cesty. V dnešním počasí a v této hodině je to krajně vážné. Všichni starší příslušníci posádek, od telegrafistů po kapitány, nastoupí okamžitě před Skočku.

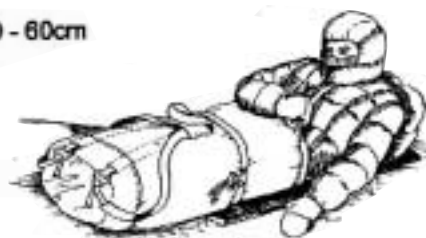
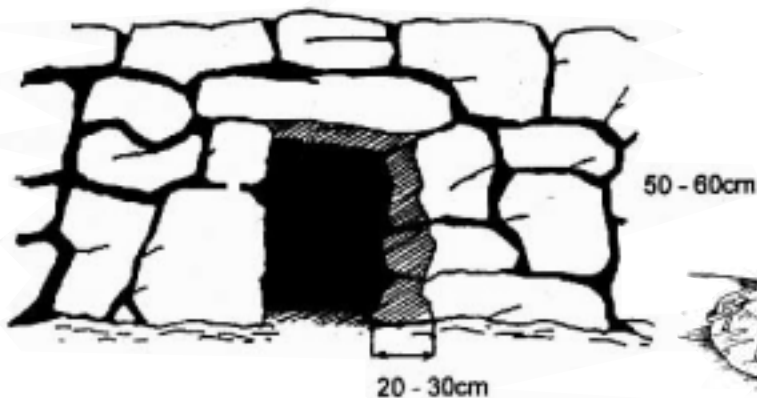
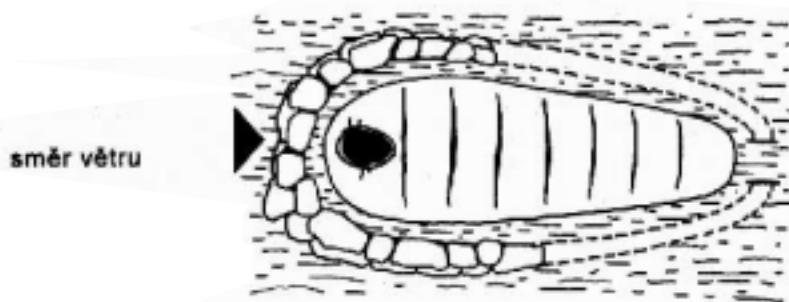
V úplné výzbroji a na lyžích.....

V té chvíli už byl ztracený člen oddílu kdesi v horoucím pekle. Bylo to opravdové peklo, přestože místo horka a plamenů se na Pajdu ze všech stran hrnul sníh. Hrál si, že ho jako přepadla sněhová bouře a dost dlouho mu nedošlo, že to není jen jako, ale skutečná sněhová bouře. Ve vánici nebylo vidět dál než na pět kroků, Pajda se držel tyček, které sledovaly cestu krok za krokem. A tak se mu stalo, že přišel na rozcestí, aniž o tom věděl a místo do oddílové chalupy pochodoval kamsi na pustý vrchol Liščí hory, kde už nefoukal jen silný vítr, ale fičela pravá polární vichřice.....

v nejdlejších končinách k nejbližším lidským stavením, dál než několik kilometrů. V zimních měsících a zvláště v horách za špatného počasí však může ztráta cesty a zbloudění ohrozit i náš život.

1. Nikdy nepodceňujeme nebezpečí zimních hor.
2. I na zimní výpravě vyrážíme nejméně ve třech.
3. Než vyrazíme na horskou túru oznámíme kam máme namířeno a kdy se asi vrátíme. Znemožní-li nám špatné počasí návrat, měli bychom podat zprávu, kde jsme zůstali – na chatách je telefon
4. Za mlhy a vánice nepodnikáme větší túry.
5. Jednotlivci ve skupině mezi sebou udržují bezpečné odstupy při sjezdu, ale musí mít stále na dohled toho, kdo jede před nimi.
6. V batohu máme rezervní zásobu jídla a polní láhev s čajem.
7. Jestliže ztratíme cestu a návrat po vlastních stopách není možný, nezůstáváme za špatného počasí na holých hřebenech a pláních. V lese a v údolí tak nefičí.
8. Když nám docházejí při bloudění síly, nebo nastává noc, vyhledáme nebo si vybudujeme nouzový úkryt a bivakujeme.

Několik doplňujících informací z knížčky Jaroslava Pavlíčka (přední český polárník) „Trošečnickem v drsné přírodě“:

Na obrázku je nakreslena ochrana před silným větrem.

Batoh jako tepelná ochrana.

Z NAŠICH AKCÍ

MOHELNICKÝ DOSTAVNÍK 31.8. – 2.9.2001

BRUMLA

Mohelnický dostavník je hudební folkový festival, který se koná každý rok v posledním týdnu prázdnin. Sjede se tu spousta lidí ze všech možných koutů ČR. Letos jsme vyrazili – Radek, Anita, Kecka, Brumla a Markétka – to je Radkova sestřenka. Bylo to super. Počasí bylo docela dobré takže jsme se mohli večer účastnit ohňostroje a country bálu pod širým nebem – byl to prostě super. Tančili jsme jak jsme nejlíp uměli..... Na třech scénách v areálu festivalu vystupovali : Kamelot, Žalman, Poupata, Lokálka, Jablkoň, Jasoň a spousta dalších hudebních skupin. Bylo to krásné zakončení letních prázdnin plné vzpomínek a zážitků.

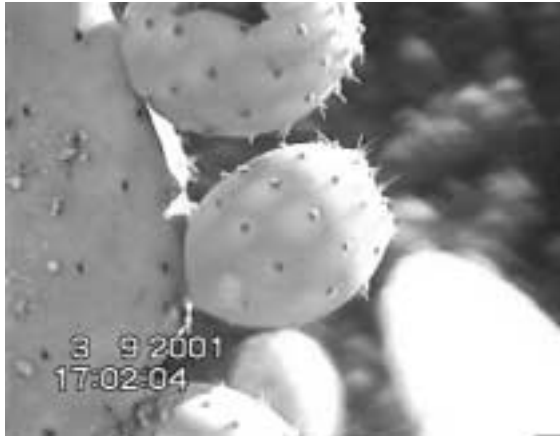
JACHTA 29.8. – 9.9.2001

EVE

Říkal mi Dazul, abych do Šestáku sepsala něco o jachtě. No, jak myslí. Naplánovali jsme si ji s Fidem jako poněkud odloženou svatební cestu (těsně před odjezdem se sice přiznal, že mívá mořskou nemoc, ale přežil to). Původně nás mělo jet devět, ale nakonec jsme vyrazili ve složení: Dazul s Irčou, Ještěrka s Jiříkem a Hanka s Viktorem od TOMÍKŮ a my dva. Na jachtě nás čekal kapitán se svou ženou Dášou a Manka (čistokrevná jihoamerická leguánka, pro některé aligátor). Jídlo jsme si vezli pěkně napakované s sebou. Obsahovalo i takový komfort jako zavažené kuřecí a vepřové maso, ale byly chvíle, kdy jsme si pochvalo-

Toto je kapitán - Miloš Kramář. Jeho tatínek chodil ke Svojsíkovi do oddílu a Miloš pak k vodním skautům. Věnoval našemu středisku jednu ze tří dochovaných prvorepublikových skautských vlajek.

vali rumunskou baštu.

Moc jsem se na jachtu těšila a jelikož jsem usoudila, že potápění nebude pro mě to pravé námořní vyžití, rozhodla jsem se stát mořským vlkem a vrhla jsem se na knížky o plachtění. Před odjezdem už jsem věděla, čím se liší ketch a jawl, že spinakr se používá při plavbě na boční a zadní vítr, na co jsou sálingy a že kniha se nachází nejen v krávě ale i v kormidle. Na jachtě jsem své znalosti doplnila praktickým výcvikem ve vázání lodního uzlu na všech možných i nemožných místech. Po týdnu jsem si musela dávat bacha, abych si ho nevázala na tenisových místo mašliček.

Odrázili jsme v Kremniku - domovské maríně Tynésu (tak se naše loď jmenovala – Tynés byla podle pověstí dcera Neptuna a krásné rybářky, které moře nemohlo ublížit, takže se třeba vozila na delfínech). Na severu jsme dvě noci kotvili v zátokách ostrovů kousek od souostroví Kornáty – i když je přísně chráněnou rezervací, pořád mi připadalo jako skupina pustých šutrovitých ostrovů. Další noc jsme strávili zpátky v Kremniku, ale vzhledem k parádní bouři nás to vůbec nemrzelo. Na otevřeném moři bych teda rozhodně být nechtěla.

Ráno jsme odpluli k jihu. První pozemní výlet jsme si udělali do Hvaru (mají tam úžasnou zmrzlinu, dodnes nechápu, jak to že nám z toho množství nebylo špatně). Večer jsme kotvili v Opunciové zátocy. Brzy jsme si mohli její jméno ochutnat – na kopci rostly kolem rozbořené usedlosti opuncie (pro ty, kdo je taky neznají – jsou to takové kaktusy s listama jak plácačky). Jejich plody vypadají asi jako zelenočervené vajíčka, poseté malinkýma ostnami. Dužina se spoustou semínek chutná – jak to trefně definovala lrča – jako něco mezi melounem a kiwi. Zpátky jsme se vraceli přes levandulové záhonky a vínovou plantáž, na které našťastí ještě zbylo poměrně hodně hroznů.

Další večer jsme si pochutnávali v Trogiru. Vyrazili jsme na domorodou večeři – někteří se rozplývali nad malinkýma sépiema, jiní chroupali stejně malinké rybičky. Zbylé dva dny jsme strávili v krásné zátocy nedaleko Kremniku.

Ti z nás, co byli na potápění, se myslím vyžili. Kapitán je vzal podívat se na podmořskou sopku, na starověké amfory, na lan-

gusty... My zbylí js me je sem tam proklínali, protože ve volných chvílích – když jsme se jemně pohupovali na vlnkách, rozvalení na sluníčku četli nebo jenom tak podřimovali – obvykle zapnuli kompresor, aby dofoukali lahve. Ale to ticho potom...

Jako dovolená to bylo úžasné. Přímó jsem si lebedila v tom příjemném teploučku, kdy se člověk nemusel navlékat do dvaceti vrstev oblečení, skoro celou dobu chodil bosky, záchod měl i se slaným bidetem, vstával kdy chtěl, zaplavat si šel, když měl chuť (hlavně ráno hned po vstanutí to byla paráda, večer potmě zase kolem nás svítil plankton), občas pomohl s plachtama, kotvil pokaždé v jiné krásné zátocce, sem tam pohladil Manku po buchtíčkovém břišku, po večerech se vyzpíval nebo poslouchal kapitánovy historky...

Vzpomíná se na to krásně, za pár let bych si to určitě ráda zopakovala. Zatím by mi stačilo, aby už bylo zase léto...

Lod' TYNÉS si kapitán se svou ženou sami postavili a podnikli s ní cestu přes Atlantický oceán

DĚTSKÝ DEN PRO MŠ A ZŠ 19.9.2001

DAZUL

Jak jsme si předsevzali a naplánovali, tak jsme i uskutečnili.

Konkrétní obrysy dostala akce už při posledním nocování na RS Expedici v Rumunsku, kdy jsme si rozdělili úkoly a naplánovali jednotlivé úkoly. Celý fór této akce byl v tom, že ji, v případě souhlasu ředitelky ZŠ, uskutečníme dopoledne, kdy je většina rodičů v práci - budeme se tak moci plně věnovat děckám a nebudeme muset zajišťovat například občerstvení pro rodiče,....

Akci jsme mimo jiné pojali i jako propagaci naší činnosti a jakýsi nábor nováčků - i když to nebylo hlavním cílem.

Protože předpověď počasí byla na středu nepříznivá, operativně jsme zvolili nouzovou „mokrou variantu“ a celé dění přesunuli do Kateřinického Kulturáku.

Do příprav se zapojili snad všichni skauti, skautky i ti dospěláci, kteří museli druhý den do práce (ne každý měl možnost přesunout si směnu či si dokonce vzít dovolenou). Prostě v úterý večer to v Kulturáku bzučelo jako v úle.

Příjemně mne překvapilo, že mimo organizačních stálic (Kecka, Kikina, Sněhula, Miris, Spídy, Fanta, ...) se velmi dobře projevily nové talenty (Penelope, Judy, Taz, Kelly, Zip,...). Měl jsem z toho velikou radost a všechny tímto ještě jedenkrát moc a moc chválím.

Nevím kolik děcek se přes střeďeční dopoledne kulturákem protáhlo, ale odhaduju to na cca 120 (MŠ a ZŠ Kateřinice + část ZŠ Ratiboř).

Co jsme si pro děcka připravili? Asi nejatraktivnější bylo žumarování a slaňování, které zajišťovali Šneci - soudě tak podle nekonečící fronty. Největší dav najednou byl vždy u hříček, které improvizovaně organizovaly Sněhula, Kikina a Kecka - tutovky typu Buldok, Hutututu, Trojnožka, Deseti-boj zajišťovaly Penelope a Judy. Moc se mi líbilo, že dokázaly vše dotáhnout do konce i předání ceny - čokolády, včetně velmi originální konzumace dvou vítězů (jezení čokolády vidličkou v kombinaci s házením kostkou). Taz obsluhoval počítač s hrami a vyráběl průběžně stránky s tohoto dne pro vysílání Kabelové televize. Kelly a Zip se snažily zajišťovat týmovou hru - jakousi obdobu Pavučiny. Irča s Anitou kmitaly u kůže a každý si u nich mohl udělat kožený medailonek a vlastnoručně vylisovat do kůže některý ze symbolů: indián, auto, kotva,... Zub předváděl lasování a učil tomu zájemce z řad přihlížejícího publika.... A ještě několik dalších aktivit, které už nebudu popisovat. Pokud nebyla slova chvály pouze zdvořilostními frázemi, dá se říct, že i učitelkám se akce líbila.

Při průběhu této akce jsem měl velmi dobrý pocit, že vše klapne jak klapat má, že každý ví co má dělat,... Naposledy jsem zažil takovýto obdobný pocit, když jsme dělali 2 ročník HELP 98.

<- I paní učitelky nahlédly do našeho oddílového časopisu. ŠESTÁK byl pro tuto příležitost namnožen v dostatečném množství, takže si jej mohl kterýkoliv ze zájemců vzít domů. Na rozdávání jsme měli i starší čísla Skauta-Junáka, které rychle zmizely z lavice.

VÝPRAVA NA HAWAI 22.9.2001

KECKA

Jeli jsme brzy ráno 6:50 do Ratiboře, kde jsme se rozhodovali jestli pojedeme na skály nebo půjdeme k Dazulovi, protože bylo přímo hrozné počasí. Nakonec jsme jeli a to se vyplatilo. Ve vlaku jsme zjistili, že je dnes den železničářů, takže jsme měli zpáteční jízdu zadarmo. Taky jsme hráli na zloděje. Potom jsme se vydali na cestu k Medvědicí. Taky jsme šli po „stezce smrti“ a řeknu, že jakého machra dělal Cipisek měl dost nahnáno, ale přešel to!!!

Potom jsme se byli podívat do kaňonu. Taky se ogaři pokoušeli vylézt do skalní skuliny a některým se to podařilo a některým zas ne. Jakmile jsme došli na HAWAI, začali jsme dělat dřevo. Podle mě jsme ho udělali poměrně dost na to, že nás bylo málo. Potom jsme všechno dřevo skutáleli dolů k chatě, kde jsme si dali čaj a tyčinky. Potom jsme hráli velkou bojovku, kterou nevyhrál nikdo. A potom jsme šli na vlak, kde jsme se potkali se skauty z Hranic. Na Vsetíně jsme se občerstvili a pak autobusem domů.

ZÁPISKY Z CANCÁKU-KIKINA

Začíná podzim. Podle kalendáře má sice přijít až zítra - 23.září, ale my vyrážíme už dneska na první podzimní výpravu. Těšila jsem se na ni snad proto, že se přihlásilo hodně lidí a taky proto, že mám moc ráda barvy a vůně podzimu...

Ráno ale pršela a po sluníčku ani památky. Přesto jsem vyrazila spolu s Jirkou, který už to chtěl vzdát. Nakonec se nás sešlo jenom sedm - sedm statečných, kterým nevadí déšť. Na půlčinském nádraží nás zarazily davy skautů z Hranic. Měli oproti nám asi tak desetinásobnou, ale jak říká Dazul, někdy bývá lepší, „čím míň, tím líp“. Vydali jsme se směrem na Půlčinské skály a cesta rychle ubíhala. Po Médině stopadesátiosmé otázce, kdy už budem ve skalách jsem byla ráda, že jí můžu odpovědět, ať se dobře podívá, že uvidí kromě červené škodovky nějakých hříbařů taky kus skály. Za chvíli potom už jsme vešli do Skalního městečka, kde jsme si trochu založili a po překonání „Stezky smrti“ jsme sešli dolů k Hawai. Panu Sušňovi, zvanému Křížový, který je členem Trampské osady Hawai, jsme slíbili naděláním dřeva a tak za chvíli bylo slyšet sekery a pilu. Nařezání čtyř obrovských sušek nám trvalo asi tři hodiny a procvičilo nám svaly tak důkladně, že jsem potom nemohla použít ruce ani ke zvednutí listu papíru. Křížový nás za to pozval na čaj a docela pěkně jsme si povykládali. Mezitím začalo svítit slunko a v tu ránu byl ze škaredého, popršeného podzimu veselý podziměk, který hrál všemi barvami a paprsky malovaly všechno na zlato. Než jsme se vydali na zpáteční cestu, zahráli jsme si ještě v Malém kaňonu Bojo praporky, který skončil úspěšně pro obě strany...

Na nádraží jsme se znova pozdravili s Hraníčáky (oproti nám byli čistí jak alabastr, ale to snad bylo tím, že my jsme taky pracovali), zahráli si pár hříček a s novým deštíkem za okny se vrátili domů...

Pulčín - Hradisko (773 m n.m.)

přírozená lesní společenstva spolu s rozsáhlými slepencovými útvary v magurském flyši. Rozloha 106,87 ha. Patří zde i bývalý chráněný přírodní výtvar "Pulčinské skály". Kromě nich jsou významné skály "Pět kostelů" a skalní město "Izby" na vrchdu kopce Hradisko, v němž je puklinová jeskyně o délce asi 40 m. Součástí rezervace je i archeologická památka - sídliště lidu popelnicových polí s nálezy z doby bronzové, kultury lužické, laténské a slovanské. Ve středověku zde byl skalní hrad Pulčín, což připomínají schody vytesané ve skále. Roku 1446 patřil hrad Cimburkům, po polovině 15. stol. rozbořen, od 16. stol. připomínán jako pustý.

Východním směrem se nachází přírodní památka Čertovy skály, kde jsou cvičné horolezecké terény.

PŘECHOD MALÉ FATRY 28-29.9.2001

ANITA

Po týdně stráveném na kolejích v Brně jsem se na Fatru těšila jako malé děčko...

V Kralovanech zanecháváme naše autko s obavou, zda ho tu za dva dny ještě najdeme. V pátek nám počasí příliš nevyšlo, prší, větr si se mnou dělá co chce. Vzpomínám na Švédsko a doufám, že se historie nebude opakovat.

Za tmy dojdeme na chatu pod Chlebem. Zmrzlí, promočení vychutnáváme horký čaj. Nakonec v chatě za 30 slovenských korun přespíme....

Ráno bylo nádherně, svítí sluníčko a my se s úžasem díváme do údolí, které je zahaleno mlhou...

Opět jsem si uvědomila sílu a nedotčenost hor. Člověk před nimi musí mít respekt, nikdy neví čeho se dočká....

KIKINA

..., „Vertical limit hadra“, slyším za sebou a pomalu mi to začíná připadat přesně jako v tomhle filmu. Ale směšné mi to nepřijde. Spiklo se proti nám počasí. Těšili jsme se na krásný barevný víkend s padajícím listím a zlatým sluncem. Teď nám mrznou tváře, jak do nich šlehá vítr a promočený mantl se lepí k tělu. Batoh nápadně ztěžknu a kopec se zdá nekonečný. Vítr si se mnou dělá, co chce-jdu pořád půl metru vedle pěšinky a padám a padám. Voda už z nás crčí proudem a vítr je mrazivý. Už abysme byli nahoře. Ale čekají nás ještě dvě hodiny pochodu k Chatě pod Chlebem. Jdeme po neznatelné pěšině, v mlze a ve tmě. Konečně se před námi jako přízrak zjevuje zář z oken horské chatičky. Konečně teplo. Hřejeme si ruce na hrnečkách s čajem a pomalu roztáváme...

MIRIS

Vyjždíme v osm ráno od Dazula. Z hora jedu jenom já a Dazul. Podává mně klíčky od auta se slovy „Dnes řidiš ty!“ Sedá si vedle mě a jeho spokojený výraz v obličeji, že nemusí řídit mluví za všechno. Jedeme klasicky směrem na Vsetín a pak přes Makov na Slovensko. Po cestě se stavujeme v Ratiboři pro Kikinu, Anitu a Sabču. Na Vsetíně pak na jídlo a rovnou cestou k našim „bratřím“ Slovákům...

Něco kolem půl dvanácté dorážíme do Kralovan, kde necháváme auto u vlakového nádraží. A hned za ním stoupáme po hliněné cestičce do kopce. Je to jako na Planině: Člověk si myslí, že už je na vrcholu, ale za zatáčkou zjišťuje, že to tak není. Další stoupák, další zatáčka a vrcholek ještě pořád v nedohlednu. Ale to také z toho důvodu, že je mlha jako v pohádce. Hustá a bílá jako mléko.... Vycházíme z lesa a dostáváme se do pásma holých kopečků a luk. Musí to být krásný pohled, ale díky té nepředstavitelné mlze nejde vidět na pár kroků před sebe, ne tak do dálky. Jdeme po vyšlapaném chodníčku a jediné čemu musíme věřit je jenom mapa a značka. Na chvíli se před námi rozestoupí mlha a jde vidět alespoň na kousek před nás. Je to nádhera. Ale jak rychle se objevila, tak rychle zase zmizela....

Blíží se už večer a asi poslední horu, kterou dnes zdoláme je STOCH přímo před námi. I když není vidět na vrchol je podle stupně stoupání jasné, že výstup nebude tak snadný. Mlha se ještě zhoršuje a do toho všeho se dává prudký vítr a déšť. Za chvíli jsme všichni promočení na kost. Náladu klesá a unavenost stoupá. Každý už by byl nejradši na vrcholu a ještě raději ve spacáku... Posledních pár kroků a jsme na vrcholu. Jindy by se člověk zastavil a díval se na tu krásu dokola, ale teď jenom mávne rukou a jde se dál. Druhá strana není o nic lepší. Teď nás čeká zase ten sešup sejit... Všechno je mokré, rozbahněné a šleňně kluzké. Asi nejvíc to pociťovala Kikina. Spadla, ušla pár kroků a znovu hup na zem. Byla jak to prasátko. Jediné vysvobození byly slabé záblesky z oken chaty pod Chlebom. Tam nás místní hospodský nechal za třicet korun přespat. Ráno jsme vylezli z chalupy a každý úžasem neměl slov. Krásně modrá obloha a nad údolím moře mlhy. Pro tu nádheru neměl nikdo ty správné slova a tak každý jenom oněměle zíral. Ten den se už šlo stokrát líp. Boty pomaličku usychaly a do obličejů se zase vrátil úsměv a na jazyk vtípky. Byli jsme rozhodnutí, že dnes už dorážíme až do Strečna a dojedeme domů o den dřív. Díky počasí se nám to dařilo a v sobotu večer už každý spal pěkně doma ve svojí posteli.

Našli jsme medvědí stopy - viz foto.

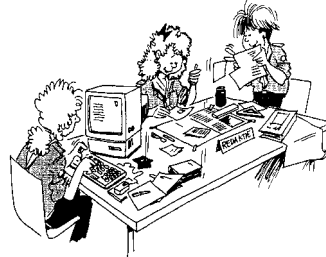
JAK SI UDRŽET KAMARÁDA

... a jedna rada navíc

- Chovej se ke kamarádovi tak, jak chceš, aby se on choval k tobě.
- Nežárli, nevyčítej, nenuť kamaráda, aby ti skládal účty z toho, co dělá. Přátelství není otroctví!
- Nauč se kamarádovi naslouchat a projevuj zájem o jeho problémy.
- Nauč se dávat, nejen brát!
- Nepotlačuj v sobě pocit křivdy a nespravedlnosti, všechno je třeba si vysvětlit.
- Nehněvej se kvůli maličkostem.
- Buď kamarádovi oporou, když potřebuje a nečekej, až si řekne o pomoc sám.
- Neslibuj nic, co nemůžeš splnit.
- Nenuť kamaráda do ničeho proti jeho vůli.
- Neřeš hádky a konflikty vydíráním.
- a rada navíc: Najděte si společné záliby a zájmy.

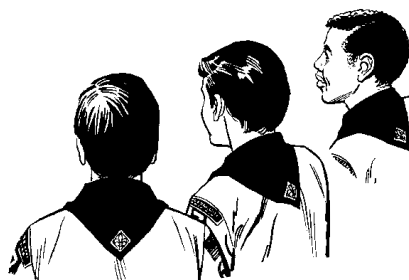
Na vydání ŠESTÁKU č.16 se podíleli:

Dazule, Kikina, Kecka, Anita, Brumla, Miris, Eve, SVĚTÝLKO, Jurgen Kuhn, Miloš Zapletal, Jaroslav Pavlíček Internet

Jestli tohle DESATERO a jednu radu navíc budeš dodržovat, bude tvé kamarádství fajn a vydrží všechna

PLÁN AKCÍ

5. 10. ODDÍLOVKA
6.- 7.10. VÝPRAVA (Dynčák) – Radek
19.–21.10. X. SNĚM JUNÁKA – pomoc při organizaci
26.10. oddílový pátek – Radek
27.10. DRUŽINOVÉ VÝPRAVY + VÝPRAVY SVĚTLUŠEK A VLČAT
2. – 4.11. Bařinka – BRIGÁDA střediska - Dazul
2.11. ODDÍLOVKA - Zub
9.11. ČERNÉ ČEPIČKY (3. od) - Irča
10. – 11.11. ZDRAVOTN. Kurs střediska - Pajtáš
16.11. ODDÍLOVÝ PÁTEK – Anita
16.- 18.11. SETKÁNÍ ČINOVNÍKŮ střediska - Romitů
??? RS Wakpalan – KULTURNÍ AKCE – Zlín – divadlo i v týdnu - Bára
24.11. ODDÍLOVÁ VÝPRAVA – Rajnochovice – skály - Zub